NORAKSTS

Lieta Nr.A42911309
A01047 – 11/15

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2011.gada 22.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

piedaloties atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ģenerālprokuratūras pārstāvei *L.J.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *R.J.* pieteikumu par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Ar 2009.gada 22.jūlija Ģenerālprokuratūras Tiesās izskatāmo civillietu nodaļas prokurores lēmumu par zaudējumu atlīdzības piešķiršanu (turpmāk arī - Lēmums) nolemts daļēji apmierināt *R.J.* iesniegumu par zaudējumu atlīdzību par kriminālprocesuālo aizturēšanu laika periodā no 2007.gada 28.maija līdz 2007.gada 6.jūlijam, piemēroto drošības līdzekli - apcietinājumu - laikā no 2007.gada 29.maija līdz 2007.gada 6.jūlijam, piemēroto drošības līdzekli - noteiktas nodarbošanās aizliegumu - laikā no 2007.gada 6.jūlija līdz 2008.gada 26.novembrim, saukšanu pie kriminālatbildības laikā no 2008.gada 25.februāra līdz 2008.gada 26.novembrim, kā arī atstādināšanu no amata krimināllietas izmeklēšanas laikā no 2007.gada 30.maija līdz 2007.gada 10.jūlijam un izmaksāt *R.J.* zaudējumu atlīdzību Ls 642,38 apmērā, kā arī noteiktas Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā iemaksājamās sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par *R.J.* 33,09% no nesaņemtās darba samaksas summas, t.i., Ls 209,76.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Izvērtējot *R.J.* iesniegumu un kriminālprocesa Nr.16870002007 materiālus, secināms, ka *R.J.* ir tiesības uz zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz likuma „Par izziņas iestādes, prokuratūras vai tiesas nelikumīgas vai nepamatotas rīcības rezultātā nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu" (turpmāk arī – Likums) 3.panta pirmās daļas 2.punktu (personai piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums) un 3.punktu (persona tikusi aizturēta Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā).

[1.2] Noskaidrots, ka *R.J.* nodibinājis darba tiesiskās attiecības ar Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes (turpmāk arī – Rīgas GPP) ar 2005.gada 10.oktobri un ar 2007.gada 1.janvāri uzsācis darbinieka pienākumu izpildi SIA „*/Nosaukums/*".

[1.3] Ar kriminālprocesuālo aizturēšanu un apcietinājuma piemērošanu laikā no 2007.gada 28.maija līdz 2007.gada 6.jūlijam *R.J.* atņemta iespēja turpināt darbinieka pienākumu izpildi, līdz ar ko viņam izmaksājama zaudējumu atlīdzība - nesaņemtā darba alga par apcietinājumā pavadīto laiku.

SIA „*/Nosaukums/*" apcietinājumā pavadītais laiks - 2007.gada jūnijs - noformēts kā darbinieka *R.J.* bezalgas atvaļinājums.

2007.gada 9.jūlijā Rīgas pilsētas GPP izpildei saņemts Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk arī - KNAB) 2007.gada 6.jūlija lēmums par drošības līdzekļa – apcietinājuma - grozīšanu uz noteiktas nodarbošanās aizliegumu, un ar Rīgas reģiona pārvaldes priekšnieka *A.D.* 2007.gada 10.jūlija pavēli Nr.1013 *R.J.* atstādināts no amata pienākumu izpildes, vienlaikus uzliekot viņam pienākumu pildīt Rīgas pilsētas GPP */darba vieta/ /amats/* pienākumus, kurus *R.J.* uzsāka pildīt 2007.gada 10.jūlijā, par ko saņēma darba samaksu.

Pēc atbrīvošanas no apcietinājuma 2007.gada 6.jūlijā *R.J.* turpināja apsardzes darbinieka darbu SIA „*/Nosaukums/*".

Ievērojot minēto *R.J.* izmaksājama zaudējumu atlīdzība - nesaņemtā darba alga Valsts policijā par laika periodu no 2007.gada 28.maija līdz 2007.gada 6.jūlijam Ls 633,87, Valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 33.09% no nesaņemtās darba samaksas sastāda Ls 209,76.

[1.4] Saskaņā ar Likuma 4.panta trešo daļu nesaņemtās darba samaksas aprēķins veikts, piemērojot Centrālās statistikas pārvaldes noteikto patēriņa cenu pieauguma indeksu.

[2] 2009.gada 21.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *R.J.* pieteikums par labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu.

Pieteikumā minēts, ka Lēmumā nav norādīts zaudējumu matemātisks aprēķins, kā arī pieteicējam nav skaidrs Centrālās statistikas pārvaldes noteikto patēriņa cenu pieauguma indeksa piemērošana.

[3] Atbildētāja – Ģenerālprokuratūra tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītajiem argumentiem, papildus paskaidrojot, ka zaudējuma aprēķins veikts par 122 darba dienām (2006.gada novembris - 2007.gada jūnijs), aprēķinot vidējo dienas algu no Ls 2 159,40, kas sastāda Ls 17,70 dienā. Tāpat pārstāve paskaidroja, ka nesaņemtās darba samaksas aprēķins par laika periodu no 2007.gada 28.maija līdz 31.maijam Ls 58,27 ir neprecīzs, un tam jābūt Ls 70,80 (4 *x*17,70 = 70,80).

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies. Ievērojot to, ka pavēste nosūtīta likumā noteiktā kārtībā un pieteicējs pavēsti ir saņēmis, par ko liecina viņa iesniegums lietā ar lūgumu lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes *(lietas 56.lapa)*, kā arī to, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicēja piedalīšanās tiesas sēdē, tiesa uzskatīja par iespējamu lietu izskatīt bez šī procesa dalībnieka piedalīšanās tiesas sēdē.

M o t ī v u d a ļ a

[6] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē atbildētājas pārstāves paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir daļēji pamatots.

[7] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 250.panta pirmajai un otrajai daļai *tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai: 1) administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus; 2) administratīvais akts atbilst materiālo tiesību normām; 3) administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības. Tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. Minētais ierobežojums neattiecas uz lietām, kurās prasījums ir labvēlīga administratīvā akta izdošana*.

[8] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[8.1] 2007.gada 27.maijā KNAB uzsākts kriminālprocess Nr.16870002007 pēc Krimināllikuma 320.panta trešās daļas par kukuļa 200 EUR pieprasīšanu 2007.gada 27.maijā personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās Rīgā Nīcgales ielā pie nama Nr.25, ko izdarīja Valsts policijas Rīgas GPP Kārtības policijas pārvaldes */policijas nodaļa/ /bataljons/ /rota/* amatpersonas *R.J.* un *J.J. (lietas 17.lapa).*

[8.2] No 2007.gada 28.maija līdz 2007.gada 6.jūlijam *R.J.* atradās apcietinājumā *(lietas 24.lapa).*

[8.3] Ar KNAB izmeklētājas *L.K.* 2007.gada 6.jūlija lēmumu apcietinājums aizdomās turētajam *R.J.* grozīts uz noteiktas nodarbošanās aizliegumu, aizliedzot izmeklēšanas laikā pildīt Rīgas GPP Kārtības policijas pārvaldes */policijas nodaļa/ /bataljons/ /rota/ /amats/* amatu *(lietas 40.lapa).*

[8.4] Ar Rīgas GPP priekšnieka 2007.gada 30.maija pavēli Nr.787 un 2007.gada 10.jūlija pavēli Nr.1013 *R.J.* atstādināts no amata pienākumu izpildes, uzdodot pienākumu pildīt Rīgas GPP */darba vieta/ /amats/* pienākumus *(lietas 25. - 26.lapa).*

[8.5] 2008.gada 13.februārī kriminālprocess Nr.16870002007 nosūtīts Rīgas tiesas apgabala prokuratūrai kriminālvajāšanas uzsākšanai pret *R.J.* un *J.J.* pēc Krimināllikuma 320.panta trešās daļas un 269.panta pirmās daļas *(lietas 40.lapa).*

[8.6] Ar 2008.gada 25.februāra Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurores lēmumu *R.J.* saukts pie kriminālatbildības pēc Krimināllikuma 320.panta trešās daļas un 269.panta pirmās daļas *(lietas 17. – 18.lapa).*

[8.7] 2008.gada 26.novembrī pieņemts lēmums par kriminālprocesa Nr.16870002007 izbeigšanu, jo nav pierādīta *J.J.* un *R.J.* apsūdzība pēc Krimināllikuma 320.panta trešās daļas un 269.panta pirmās daļas. Lēmums stājies spēkā *(lietas 17. - 18.lapa).*

[8.8] 2009.gada 29.aprīlī Ģenerālprokuratūrā saņemts *R.J.* iesniegums par zaudējumu atlīdzību *(lietas 8. – 9.lapa).*

[8.9] 2009.gada 22.jūlijā pieņemts Lēmums *(lietas 6.lapa).*

[9] Tiesa konstatē, ka Lēmums ir pieteicējam labvēlīgs administratīvais akts, tomēr, ņemot vērā, ka pieteicējam nav saprotams veiktais aprēķins un pieteicēja prasījums par atlīdzinājumu ir apmierināts daļēji, secināms, ka pieteicējs prasa vēl labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu.

Tādējādi tiesai konkrētajā gadījumā ir jāpārbauda, vai lietā ir konstatējami priekšnoteikumi vēl labvēlīgāka administratīvā akta izdošanai.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāts, skatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA – 14/2007 17.punktu, 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.84/2007 9.1. un 9.2.punktu*).

[10] Likuma 2.pantā ir paredzēti tiesiskie pamati zaudējumu atlīdzināšanai. Likuma 2. panta 2.punktā noteikts, ka tiesiskais pamats nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai ir krimināllietas izbeigšana personu reabilitējošu apstākļu dēļ.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem *([8])* un to, ka konkrētajā gadījumā izbeigtais kriminālprocess attiecībā pret pieteicēju ir atzīstams par tiesisko pamatu ar šo kriminālprocesu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai.

Kā jau tiesa iepriekš konstatēja, lietā ir izšķirams, vai lietā pastāv labvēlīgāka administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi.

[11] Likuma 3.panta pirmajā daļā noteikts, ka persona ir tiesīga prasīt zaudējumu atlīdzību šādos gadījumos: 1) tai piespriests kriminālsods, un tā šo sodu izcietusi; 2) tai piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums vai mājas arests; 3) tā tikusi aizturēta Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā; 4) tai piemēroti Krimināllikumā paredzētie medicīniska rakstura piespiedu līdzekļi; 5) tā piespiedu kārtā ievietota ārstniecības iestādē Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā; 6) kā apsūdzētais krimināllietā tā atstādināta no amata; 7) tai piemērots administratīvais sods - administratīvais arests; 8) tā sakarā ar saukšanu pie kriminālatbildības izmantojusi zvērināta advokāta juridisko palīdzību.

Savukārt atlīdzināmos mantiskos zaudējumus likumdevējs uzskaitījis Likuma 4.pantā, kas nosaka, ka ievērojot Likuma 2. un 3.pantā minētos nosacījumus, personai ir atlīdzināmi šādi zaudējumi: 1) nesaņemtā darba samaksa, ja darba attiecības nodibinātas un darbinieka pienākumu izpilde uzsākta, pirms šajā likumā minētajos gadījumos personai atņemta iespēja turpināt to pildīšanu; 2) nesaņemtie pabalsti un stipendijas; 3) ar tiesas spriedumu konfiscētās mantas pilna vērtība vai konfiscētajai mantai nodarīto zaudējumu vērtība, ja konfiscēto mantu nav iespējams atdot pilnībā vai tās vērtība samazinājusies konfiskācijas rezultātā; 4) pirmstiesas izmeklēšanas laikā izņemto priekšmetu pilna vērtība vai izņemtajiem priekšmetiem nodarīto zaudējumu vērtība, ja izņemtos priekšmetus nav iespējams atdot pilnībā vai to vērtība samazinājusies izņemšanas rezultātā; 5) citas personai piederošas mantas pilna vērtība vai tai nodarīto zaudējumu vērtība, ja manta gājusi bojā pilnībā vai tās vērtība samazinājusies sakarā ar to, ka personai, atrodoties brīvības atņemšanas vietās, bijusi liegta iespēja pienācīgi rūpēties par savas mantas saglabāšanu un nav tikusi nodrošināta personas mantas aizsardzība. Netiek atlīdzināts mantas dabiskais nolietojums; 6) naudas sods un visas naudas summas, kas no personas piedzītas, izpildot tiesas spriedumu; 7) izdevumi par juridisko palīdzību, ko sniedzis zvērināts advokāts, bet ne vairāk kā noteiktās takses apjomā; 8) negūtie ienākumi (peļņa) no likumīgas uzņēmējdarbības, uzņēmuma līgumiem un citas saimnieciskās darbības tādā apjomā, kas nepārsniedz personas vidējos gada ienākumus, kādi uzrādīti Valsts ieņēmumu dienesta izdotajā izziņā par personas pēdējā taksācijas gada ienākumu apjomu, par kuru nomaksāti nodokļi, bet ne vairāk kā 5000 latu apmērā par katru pilnu vai nepilnu gadu.

No minētā secināms, ka Likuma kārtībā personai ir tiesības prasīt atlīdzināt zaudējumus tikai par Likumā konkrēti uzskatītajiem gadījumiem un tikai konkrēti noteiktos mantiskos zaudējumus, kas radušies iepriekš minēto gadījumu rezultātā.

Savukārt citi zaudējumi, kas personai radušies attiecīgajā laika periodā, Likuma kārtībā nav atlīdzināmi.

[12] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka attiecībā uz pieteicēju ir konstatējami divi Likuma 3.panta pirmajā daļā paredzētie zaudējumu atlīdzināšanas gadījumi, proti, pieteicējam bijis piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums un pieteicējs bijis aizturēts Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tāpat no lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs uzsācis dienestu, kas konkrētajā gadījumā būtu pielīdzināms darba tiesisko attiecību nodibināšanai, Iekšlietu ministrijas Valsts policijā 2005.gada 10.oktobrī.

Tādējādi ar kriminālprocesuālo aizturēšanu un apcietinājuma piemērošanu laikā no 2007.gada 28.maija līdz 2007.gada 6.jūlijam pieteicējam bija liegta iespēja turpināt amata pienākumu izpildi, savukārt ar drošības līdzekļa - noteiktas nodarbošanās aizlieguma - piemērošanu pieteicējam tika liegta iespēja turpināt amata pienākumu izpildi laikā no 2007.gada 7.jūlija līdz 2008.gada 26.novembrim.

Tomēr, kā izriet no lietas materiāliem, kopš 2007.gada 10.jūlija pieteicējs saskaņā ar Valsts policijas Rīgas GPP priekšnieka pavēli Nr.1013 uzsāka pildīt Rīgas GPP */policijas iecirknis/ /amats/* pienākumus, par ko saņēma darba samaksu. Tādējādi, sakarā ar noteiktas nodarbošanās aizlieguma piemērošanu pieteicējs reāli nevarēja turpināt sava amata pienākumu izpildi tikai laika posmā no 2007.gada 6.jūlija līdz 2007.gada 9.jūlijam (ieskaitot).

No minētā secināms, ka pieteicējam izmaksājama zaudējumu atlīdzība - nesaņemtā darba alga par apcietinājumā pavadīto laiku, proti, no 2007.gada 28.maija līdz 2007.gada 6.jūlijam, kā arī nesaņemtā darba alga par laika periodu no 2007.gada 6.jūlija līdz 2007.gada 9.jūlijam (ieskaitot), kad pieteicējam bija liegta iespēja pildīt savus amata pienākumus.

[13] Pieteikumā minēts, ka Lēmumā nav norādīts zaudējumu matemātisks aprēķins.

Tiesa, izvērtējot Lēmumu un lietas materiālus, atzīst šo pieteicēja argumentu par pamatotu, jo ne no 2009.gada 27.jūnija, ne no 2009.gada 15.septembra atbildētājas veiktā zaudējumu atlīdzības aprēķina arī tiesa nevar gūt skaidru un nepārprotamu priekšstatu, kā tikusi aprēķināta konkrētā summa.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve paskaidroja, ka zaudējuma aprēķins veikts par 122 darba dienām (2006.gada novembris - 2007.gada jūnijs), aprēķinot vidējo dienas algu no Ls 2 159,40, kas sastāda Ls 17,70 dienā. Tāpat pārstāve paskaidroja, ka nesaņemtās darba samaksas aprēķins par laika periodu no 2007.gada 28.maija līdz 31.maijam Ls 58,27 ir neprecīzs, un tam jābūt Ls 70,80 (4 *x* 17,70 = 70,80). Vadoties no minētā, un matemātiski pārrēķinot, secināms, ka par laika periodu no 2007.gada 28.maija līdz 31.maijam pieteicēja nesaņemtā darba samaksa, piemērojot patēriņa cenu pieauguma indeksu (neto), sastāda Ls 59,71 (70,80 * 1,234 = 87,367, noapaļojot – 87,37; Ls 87,37 – 9% (7,86) = 79,51 – 25% (19,88)). Tādējādi pieteicējam zaudējumu atlīdzības apmērs ir pārskatāms, un par laika periodu 2007.gada 28.maija līdz 31.maijam pieteicēja nesaņemtā darba samaksa, piemērojot patēriņa cenu pieauguma indeksu (neto), sastāda Ls 59,62, nevis Ls 49,08. Savukārt Valsts

sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 33,09% no nesaņemtās darba samaksas sastāda Ls 28,90 (87,367 * 33,09% = 28,9).

Matemātiski pārbaudot pieteicējam aprēķināto nesaņemto darba samaksas aprēķinu par periodiem no 2007.gada 1.jūnija līdz 30.jūnijam un no 1.jūlija līdz 6.jūlijam, tiesa atzīst to par pamatotu.

[14] Tiesa vērš atbildētājas uzmanību uz to, ka, pirmkārt, zaudējumu atlīdzības aprēķina metodika būtu iekļaujama pašā administratīvajā aktā - lēmumā par zaudējumu atlīdzības piešķiršanu vai arī tā pielikumā. Otrkārt, tiesai piestādītā zaudējumu aprēķina metodika *(lietas 47.lapa)* ir acīmredzami nepilnīga attiecībā uz vidējās nesaņemtās darba samaksas (bruto) aprēķinu (aprēķina 2.aile), jo liedz gan tiesai, gan pieteicējam pārliecināties par to, kā atbildētāja ir veikusi vidējo nesaņemtās darba samaksas *bruto* aprēķinu. Respektīvi, zaudējumu aprēķinā ir norādāms konkrēts laika periods, par kuru tas veikts, personas kopējie ienākumi šajā periodā, aprēķināto darba dienu skaits un tikai tad vidējā izpeļņa dienā. Minētais apstāklis ir uzskatāms par administratīvā akta pamatojuma trūkumu, kurš izskatāmajā gadījumā arī iestādi ir novedis pie nepareiza (tiesību normām) neatbilstoša rezultāta, t.i., kļūdas pieteicēja nesaņemtās vidējās darba samaksas (bruto) aprēķinā.

Administratīvā akta pamatojums ļauj personai saprast, ka iestāde nav rīkojusies patvaļīgi un ka administratīvais akts ir pareizs. Pienākums administratīvajā aktā sniegt šādu pamatojumu pienācīgā kārtā, proti, lai tas personai arī bez speciālām zināšanām būtu saprotams, ir iestādei. Pamatojums kalpo arī pārvaldes paškontrolei un kontrolei, ko veic tiesa *(sk. J.Briede. Administratīvā akta forma un sastāvdaļas: Administratīvā procesa likuma 67.pants.// Administratīvais process: Likums, prakse, komentāri. Rakstu krājums. Rīga: Latvijas vēstnesis, 2005,167.-168.lpp.).*

[15] Ievērojot šā sprieduma *([13])* minēto, tiesa atzīst, ka lietā pastāv pieteicējam labvēlīgāka administratīvā akta izdošanas priekšnosacījumi. Tā kā Lēmums ir izpildīts, izmaksājot pieteicējam Ls 642,38 *(lietas 57.lapa)*, tātad zaudējis spēku, secināms, ka atbildētājai uzliekams pienākums izdot pieteicējam labvēlīgāku administratīvo aktu – lēmumu par zaudējumu atlīdzības piešķiršanu - par laika periodu no 2007.gada 28.maija līdz 31.maijam, ar kuru pieteicējam tiktu atlīdzināta starpība starp kļūdaini aprēķināto atlīdzinājuma summu (Ls 10,63), kā arī atbilstoši pārrēķināmas Valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas.

[16] Pieteikumā norādīts, ka nav skaidrs Centrālās statistikas pārvaldes noteikto patēriņa cenu pieauguma indeksa piemērošanas kritēriji.

Likuma 4.panta trešā daļa nosaka, ka zaudējumu atlīdzībai, kas nav atlīdzība par mantai nodarītiem zaudējumiem, piemērojams Valsts statistikas komitejas noteiktais patēriņa cenu pieauguma indekss.

Saskaņā ar Centrālās statistikas pārvaldes sniegto informāciju *(lietas 46.lapa)* patēriņa cenu pieauguma 2009.gada maijā salīdzinot ar 2007.gada maiju ir 1,234, 2009.gada jūnijā salīdzinot ar 2007.gada jūniju ir 1,224, 2009.gada jūlijā salīdzinot ar 2007.gada jūliju ir 1,209.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti, veicot zaudējumu atlīdzības aprēķinu, ir piemērojusi Centrālās statistikas pārvaldes noteikto patēriņa cenu pieauguma indeksu.

Turklāt saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 4.panta ceturto daļu personai izmaksājamā zaudējumu atlīdzība par nesaņemto darba samaksu un negūtajiem ienākumiem

(peļņu) tiek aplikta ar nodokļiem un nodevām likumā „Par nodokļiem un nodevām" un konkrētajos nodokļu likumos noteiktajā kārtībā, izņemot sociālās apdrošināšanas iemaksas.

Tādējādi tiesa konstatē, ka pamatoti tika aprēķinātas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas 33,09% apmērā no nesaņemtās darba samaksas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251.pantu, 254.panta pirmo daļu, 256.pantu un 289. - 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a :

apmierināt *R.J.* pieteikumu daļā;

uzdot Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūrai izdod labvēlīgāku administratīvo aktu, ar kuru tiktu pārrēķināti *R.J.* atlīdzināmie zaudējumi - nesaņemtā darba samaksa par laika periodu no 2007.gada 28.maija līdz 31.maijam;

Noraidīt pieteikumu pārējā daļā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 22.jūnijā.

Tiesnese *(paraksts)* A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Reitupe
Rīgā 2011.gada 22.jūnijā